

FEIXISME A CASA NOSTRA?

Com a arbucienc que visc fora de la vila i actualment intensament preocupat pels problemes del nostre poble, considero un deure de consciència fer la meua modesta aportació mitjançant la revista "Perxada".

Si la sinceritat és una virtut important de la persona, s'ha de tenir en màxim de respecte envers totes aquelles persones que tenen una diferent manera de veure les coses i que amb honestetat i profunda convicció canvien de pensament. Crec que es positiu i enriquidor escoltar la veu de la pròpia consciència i reflexionar-hi. Dissortadament són comptades les vegades que fem les coses honestament i després d'haver reflexionat a fons. Sabem estar molt més pendents dels nostres interessos i petites venjances; el desinterès social que hem heretat sembla un càncer encara difícil d'extirpar.

Massa sovint sentim encara aquella frase tan ben apresada en anys enrera: "No us poseu mai en res que us pugui comprometre, feu el bé i no feu el mal", i així fent alguna al·moïna ens quedarem tan tranquils.

Què n'hem fet de la nostra consciència col·lectiva?

Avui aquelles persones que han entès que caminar cap a la plenitud del bé vol dir, precisament, comprometre's, donar la cara i fer quelcom més que donar una trista al·moïna, són desgraciadament atacades en massa ocasions pels "passotes", pels "feixistes", etc... i sinó observem el tracte denigrant que donem als partits polítics, als ajuntaments democràtics; les opinions fàcils i punyents, el menyspreu pels nostres governants, el poc civisme i el menyspreu per la cosa pública.

Observem com, encara avui, sobretot personatges de trajectòria artística o esportiva presumeixen de ser apolítics, continuant d'aquesta manera la vella tradició franquista de l'asèpsia total.

No fa pas molt a la capital de l'Alt Empordà, un ex-membre de l'ajuntament franquista buscava per la plaça Dalí signatures que recolzessin la seva postura contra l'ajuntament democràtic, basada en columnies.

Per Girona es comenta que si els problemes no es solucionen, que si es posen massa multes, etc... doncs bé, de tot això, diuen, en tenen la culpa els regidors i el batlle de la ciutat.

Fa poc vaig assistir a una reunió de l'Associació de veïns en la qual se servien dels problemes del barri per a manipular els reunits i carregar-se l'ajuntament. Un altre cas fou quan, fa poc i havent estat assaltats alguns pisos de la cooperativa d'Arbúcies un amic meu em deia: "Veus el què és la democràcia?"

Amb motiu d'haver clavat uns pals el C.D.A., per tal d'il·luminar el camp de futbol, s'ha acusat injustament a l'Ajuntament de ser el primer responsable del perill que representen per a la mainada.

Així la cara oculta del feixisme se'ns fa trobadissa, perquè jo penso que tota actitud contra la democràcia, el progrés i el respecte a l'altre és una actitud feixista i darrera de cada una de les nostres intransigències hi ha una densa capa de feixisme.

Amb això no vull pas dir que no s'hagi de criticar, ja que tota crítica constructiva és positiva, sempre que sigui sana i honesta, i fins i tot el nostre benvolgut Batlle ens demanava aquesta crítica en el nº 1 de "Perxada".

Per tant, malgrat tot, m'omple de goig i d'esperança, veure des de fora, com en el meu poble hi ha tantes entitats en les quals la gent hi treballa desinteressadament, com en el nostre ajuntament que, malgrat les grans dificultats de moment es manté obert i compleix el seu programa electoral, que gairebé tot el poble va votar i que tots els vilatans continuen recolzant. Cada dia hi ha noves contribucions ciutadanes que ajuden i animen els que van elegir per tal de que continuïn la seva tasca.

De cada actitud que prenem o deixem de prendre, en depèn, en certa manera, el nostre futur.

Cordialment.